



Razgovor vodio: **Hrvoje Barlović**

INTERVJU: MIRKO FILIPOVIĆ CRO - COP

Sa Mirkom smo razgovarali u njegovom kafiću u naselju Špansko, gdje često provodi vrijeme sa svojim prijateljima, naravno u rijetkim trenucima kada od treninga pronađe slobodnog vremena. Izuzetno susretljiv i spontan bio je spremnih odgovora na sva pitanja.

Mirko, sjećaš li se svog prvog susreta sa stomatologom? Kakvo je to iskustvo bilo za tebe?

Svog prvog iskustva sa stomatologom se ne sjećam, ali mogu reći da mi nikakvo iskustvo sa stomatologom nije drago, ha ha. Naravno, samo pri posjeti ordinaciji.

Stomatologa sam se bojavao kao dijete, a bojim se i dan danas. Danas sam ozbiljan čovjek pa posjete ordinaciji ne mogu eskivirati, no hvala Bogu, rijetko imam potrebe pohoditi takva mjesta. Najčešći razlog mog posjeta stomatologu je preventivan.

Kad sjedneš na stolicu, što tada?

Ma da mi Charlize Theron obuče bijeli mantil i štikle, te da je vidim u ordinaciji, umro bih od straha. Stvarno, imam veliki strah od stomatologa, najviše me smeta zvuk turbine, i činjenica da moram mirno sjediti otvorenih usta.

Ne bi sjeo na stolac, bez straha ni zgodnoj stomatologinji?

Nema šanse. Da je kojim slučajem dotična stomatologinja miss svijeta, a sestra prva pratilja, u tom trenutku mi to ne bi igralo ulogu. Nema toga da me riješi straha. Ja kad sjednem tamo u tu stolicu, kažem ti, totalna koma. Ustvari nekako bi radije muškom stomatologu, jer bi me bilo manje sramota. Ja se sav ukočim, pa pravim grimase, stvarno mi je to paranoja, a još onda ispred zgodne doktorice, a ja muško, gdje ćeš veće sramote. Manje bi me bilo strah sa muškim, ali bi poslije radije popio

piće sa zubaricom. Možda bi se nekako izvukao na šarm, onako, da se skupim.

Zgodna stomatologinja, izvan ordinacije, u kuti ? Što kažeš na to ?

Ha ha, pa da... Mislim, dakle postojim...

Kako izgleda tvoj posjet stomatologu?

Mislim da imam veće psihičke pripreme za odlazak kod stomatologa nego u ring. Ozbiljno. To je cijeli proces, ritual. Imam svog stomatologa, koji mi dopušta moje, nazovimo to posebnim uvjetima. U njega imam povjerenja i zadovoljan sam njime.

Dakle kako to izgleda ? Mirkov dolazak u stomatološku ordinaciju ?

Taj dan kad idem u ordinaciju, pa to su cijele pripreme. Kao da me tjerate da se penjem na Mt. Everest bez opreme. Prvo nazovem minimalno dva puta svog stomatologa taj dan. Kao prvo, ne smije nikoga biti u ordinaciji osim mene, stomatologa i sestre, kako se ne bih sramotio pred ljudima. Onda me čovjek zapričava kao malo dijete, a preduvjet za bilo kakav zahvat je anestezija. Neka me i malo zaboli ne mogu k sebi doći dva dana. Nikakve batine u ringu ili kad udaram na treningu u tvrdu podlogu nisu mi problem, ali i najmanja bol u ustima, užasno me smeta. Kad čujem zvuk turbine, gotov sam, bolje da mi čupa nokte na prstima. Za takve prilike uzmem sa sobom I-pod, nabijem u uši i navijem na najglasnije, tako da ništa ne čujem. Anestezija je obavezna, bez nje ne dam niti da mi doktor pipne u zube, a kamo li nešto drugo. Do kraja zahvata ne otvaram oči, nakon što otvorim usta. Sva sreća to je vrlo rijetko, mogu se pohvaliti da imam odlične zube, tako da pokoji karijes je vrhunac zahvata u mojim ustima. Ali kažem vrlo rijetko, ostalo se svodi samo na pregled. Moj stomatolog kaže da imam lijepe i kvalitetne zube, imam sreću da nisu podložni kvarenju, a i sam vodim prilično puno brige oko higijene. Nisam nikada imao problema sa zubima.

Koliko je bitno po tvome mišljenju imati lijepe zube i što prvo primjećuješ na ženama?

Ljudi prvo primjećuju zube jedni na drugima, odnosno osmijeh. Barem gledam po sebi, isto tako i na ženama. Zatim slijedi frizura, kosa, oči, lice... Onda redom naniže... Mišljenja sam da su zubi ogledalo čovjeka. Osobno sam tip koji ne voli previše pažnje posvećivati garderobi i oblačenju, kombiniranju. Meni je to opterećenje. Najbolje se osjećam u trenirkama, tako da i u njima provodim najviše vremena. Ljudi se znaju srediti, obući na sebe nekoliko tisuća eura, a kad se nasmiju, zubi na parove razbroj se. Najčešće četvorke i petice nedostaju, a kad jedinicu netko nema, grozim se, to je katastrofa. Stvarno po zubima vidite koliko čovjek drži do sebe. Kad negdje dođeš i makar prljav, manje grozno izgledaš nego kad se pojaviš bez zuba.

Pod problemi sa zubima, možemo postaviti pitanje da li su drugi imali problema sa zubima, nakon borbe sa Vama ? Kako štitiš zube od udaraca ?

Ha, ha. Mogu reći da sa zubima nisu, možda sa nekim drugim dijelovima tijela. Sport kojim se bavim jest na neku ruku agresivan, osnovna tehnika jest udaranje, ali kad pogledate statistike, vrlo malo izbijenih zuba je u kontaktnim

To su tipovi sportova gdje tijelo nije pripremljeno na udarce, tako da svaki udarac ili povreda na takvo tijelo djeluju većim intenzitetom i posljedicama, nego kod sportaša koji su na to naviknuti. Moje tijelo je kroz 25 godina treninga visoko adaptirano na posao kojim se bavim. Dat ću vam za primjer kirurga. Meni da netko pokaže utrobu čovjeka, vjerojatno bi pao u nesvijest. Jednom kirurgu je to normalno. Tako su i udarci sastavni dio moje struke.

U cijeloj svojoj karijeri, kako na treninzima tako i u ringu, samo sam jednom vidio izbijene zube kod jednog borca. Nakon što je primio udarac i pao na pod, te bio u knock downu, protivnik ga je, još jednom udario nogom, na kojima je imao hrvачke tenisice koje su na vrhu tvrde. Kako sam mu prvi priskočio u pomoć, okrenuo ga na bok i izvadio gumu iz usta, tako su mu zajedno sa gumom ispala i četiri zuba. Moj stomatolog mi izrađuje udlage za zaštitu zuba, koje svakodnevno koristim na treninzima, sparinzima te na kraju i u ringu. Stvarno mogu reći da su u njima zubi maksimalno zaštićeni od udaraca i od naprijed i u bradu. Ali najbolja zaštita za svoje zube ipak sam ja sam. U ovom sportu će te često naići na povrede tipa

Taj dan kad idem u ordinaciju, pa to su cijele pripreme. Kao da me tjerate da se penjem na Mt. Everest bez opreme. Prvo nazovem minimalno dva puta svog stomatologa taj dan...

sportovima tipa boksa, full contacta, ultimate fighta i sl. Ljudi koje se bave takvom vrstom sporta su fizički pripremljeni na udarce i takve napore. Tijelo se fiziološki godinama adaptira na udarce, te ih kasnije neusporedivo lakše podnosi nego li tijelo nekog drugog sportaša ili čovjeka koji se ne bavi sportom. Kompletna muskulatura vrata je toliko ojačana da podnosi nadljudske udarce. Za primjer ću vam dati podatak, da kad na treningu radim muskulaturu vrata, opterećenje kojim radim je nerijetko iznad 50 kg. Statistički ljudi ostaju bez zuba više u sportovima tipa košarke, rukometa, nogometa.

slomljenih arkada, kontuzija, istegnuća, problema sa leđima i mišićima i slične takve povrede nego li na izbijene zube. Doista vrlo je malo takvih slučajeva.

Postoji li još nešto čega se Mirko Filipović boji?

Gledam neki dan emisiju gdje u Indiji ljudi stavljaju zmiye oko vrata i igraju se s njima. Meni da date cijeli Zagreb, 1/1, ma sljepića ne bi stavio na vrat a kamo li one nekakve zmijetine, nema tih novaca. Znači, stomatolog i zmiya - dvije kategorije straha. Sa stomatolozima mi je nekako lakše, jer vodim brigu oko zuba, svjestan sam da moram, pa pregrizem,

ali mi je muka kad idem u ordinaciju da vam ne mogu opisat.

Trenutni planovi za karijeru?

Trenutno se oporavljam od operacije koljena. Godinama treniranja i mečeva paralelno su se skupljale i mikrotraume, pa i neke veće povrede što na kraju rezultira da čovjek mora pod nož. Mogu se pohvaliti da se od operacije odlično oporavljam i da sam već drugi dan nakon operacije trenirao. Kako nisam mogao trčati i raditi kondicijske, aerobne boksačke i hrvačke treninge, okrenuo sam se treninzima snage u teretani i dosta napredovao, s obzirom da u ukupnom kvantumu treninga nisam imao previše prostora raditi teretanu, tako je i sad ispalo da je svako zlo za neko dobro, konkretno i u mom slučaju.

Mislim da trenutno ulazim u zadnju fazu svoje karijere, definitivno zbog biologije i ostalih faktora. Ta faza može potrajati svije, tri, četiri godine, zavisno od toga kako ću se osjećat. Siguran sam da će upravo ova faza biti najproduktivnija faza moje karijere. Unatoč izjavama nekih velikih prognozera, koji nisu nikada ušli u dvoranu i odradili trening, a kamo li u ring i potukli se. Masa takvih je jedine borbe imala tamo negdje u četvrtom razredu, kada su se počupali s nekim curicama, ali ipak vole dijeliti savjete o ultimate fightu i davati prognoze. Ja ipak smatram s obzirom na testiranja i visoku motivaciju koju imam, da je ovo najproduktivnija faza moje karijere. Ova ozljeda je na neki način i dobro došla, da se tijelo na neki način odmori te da saniram te neke mikrotraume koje su se godinama nakupljale u trenažnim procesima i rezultirale ozljedama. Četiri mjeseca je praktički trajalo parcijalno mirovanje. Ovih dana sam počeo sa jačim treninzima. Moje će noge sada biti u smislu ligamentnog i mišićnog aparata jače i kvalitetnije, a samim time i trenažni proces koji slijedi. Podigao sam i tjelesnu masu na 106 kg. Smatram da svaki pravi sportaš profesionalac bez obzira na ozljedu, u periodu oporavka mora nastaviti sa treningom na područjima koje može raditi a da ga ozljeda ne ometa, a također da



treningom ne usporava oporavak. U tome i jest definicija profesionalca. Sport kojim se bavim jest moja ljubav, ali i moj kruh. Stoga ga svakodnevno krvavo odrađujem. Iza mene su sati i sati, doslovno krvi znoja i suza.

Za kraj, pozivamo te kao počasnog člana da se pridružiš grupi „ZUBIĆ VILA“, koja se između ostalog bavi suzbijanjem straha od stomatologa. Tečajeve vode mlade i lijepe studentice.

Biti će mi zadovoljstvo.